

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6C/183/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204206
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2514204206.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci navrhovateľa: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, právne zastúpený: advoconsulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428, proti odporkyni: L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. K. XXX/XX, H., o zaplatenie 778,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. V časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 778,88 eur od 01.01.2015 do zaplatenia sa konanie **z a s t a v u j e** .

II. Vo zvyšku sa návrh **zamieta**.

III. Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 11.06.2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 778,88 eur spolu s príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 143,24 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 778,88 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a trov konania. Návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa a.s.) uzatvoril ako veriteľ s odporkyňou zmluvu o bežnom účte v znení jej dodatkov, ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania v prospech odporkyne. Touto zmluvou sa odporkyňa zaviazala dodržiavať Všeobecný obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.08.2002 a Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007. Odporkyňa prekročením rámca povoleného prečerpania porušila podmienky právneho predchodcu navrhovateľa, čím mu vznikla v zmysle Obchodných podmienok pohľadávka z nepovoleného prečerpania. Nakoľko odporkyňa pohľadávku z nepovoleného prečerpania neuhradila, právny predchodca navrhovateľa odporkyni poskytnuté povoleného prečerpanie v súlade s ustanoveniami Obchodných podmienok zastavil. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa z nepovoleného prečerpania na účte odporkyne postúpená na navrhovateľa, pričom ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 778,88 eur spolu s jej príslušenstvom vo výške 143,24 eur. Navrhovateľ výzvou zo dňa 21.11.2013 vyzval odporkyňu na jej zaplatenie, no odporkyňa pohľadávku ani po výzve neuhradila.

Podaním zo dňa 21.07.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.07.2015 vzal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na začatie konania späť, a to v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne z istiny za obdobie od 01.01.2015 do zaplatenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takom prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Nakoľko navrhovateľ vzal návrh späť v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 778,88 eur od 01.01.2015 do zaplatenia pred prvým pojednávaním, súd prípadný nesúhlas odporkyne so späťvzatím návrhu v tejto časti nezisťoval a konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 96 O.s.p..

Odporkyni bol do vlastných rúk doručený opis návrhu spolu s prílohami a uznesením, v ktorom jej súd uložil povinnosť vyjadriť sa k návrhu. Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a z návrh na začatie konania, zo zmluvy o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.05.2006, zo zmluvy o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 25.05.2006, z dodatku k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.09.2006, z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 08.09.2006, zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013, z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013, z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013, z listu zo dňa 21.11.2013, z výpisu z účtu odporkyne, z čiastočného späťvzatia zo dňa 21.07.2015, ako aj z ostatného obsahu spisu zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 18.05.2006 uzatvorila odporkyňa ako fyzická osoba (nepodnikateľ) so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvu o bežnom účte (ďalej aj „zmluva“) predmetom ktorej bolo zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytnutie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006.

Dňa 25.05.2006 uzatvorila odporkyňa ako fyzická osoba (nepodnikateľ) so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty. Na základe zmluvy o vydaní a používaní Platobnej karty poskytla spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni celkový limit platobnej karty vo výške 1.991,64 eur (pôvodne (60.000,- Sk).

Listom zo dňa 08.09.2006 spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni oznámila, že od 08.09.2006 jej poskytuje povolené prečerpanie k jej účtu vo výške 663,88 eur (20.000,- Sk).

Podľa výpisu z účtu odporkyne táto začala čerpať povolené prečerpanie dňa 09.09.2006 vo výške 272,19 eur (8.200,- Sk) a 31.10.2006 sa odporkyňa dostala prvýkrát do stavu nepovoleného prečerpania a tento odporkyňa vyrovnala dňa 10.11.2006 úhradou vo výške 8.172,- Sk. Odporkyňa sa následne opakovane dostala do stavu nepovoleného prečerpania a to spravidla vždy ku koncu mesiaca, ktoré ale vždy následne doplnila aspoň na výšku poskytnutého povoleného prečerpania. Poslednú úhradu realizovala odporkyňa dňa 18.07.2011 vo výške 100 eura po jej započítaní predstavoval zostatok na účte sumu vo výške - 670,94 eur. Od 18.07.2011 už nebola v prospech účtu odporkyne realizovaná žiadna

ďalšia úhrada. S ohľadom na správanie odporkyne právny predchodca navrhovateľa zastavil poskytnutie a čerpanie úveru a zrušil jej účet, čím mu vznikla ku dňu 25.07.2011 pohľadávka - istina vo výške 778,88 eur a príslušenstvo vo výške 143,24 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 bola pohľadávka právneho predchodcu navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) - istina vo výške 778,88 eur a príslušenstvo pohľadávky vo výške 143,24 eur uplatňovaná v konaní postúpená na navrhovateľa.

Listom zo dňa 11.10.2013 oznámila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyňi, že pohľadávka bola postúpená navrhovateľovi.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka znení účinnom v čase rozhodovania súdu, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 o bankách z znení účinnom do 31.12.2008, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke

zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb., spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom bola platne uzavretá zmluva o bežnom účte a na jej základe tiež úverová zmluva, ktoré zmluvy sú ako tzv. absolútne obchody upravené v Obchodnom zákonníku, avšak súčasne je na ne potrebné nahliadať ako na zmluvy spotrebiteľské v zmysle citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca navrhovateľa pri ich uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (ktorá skutočnosť vyplýva z jeho výpisu z obchodného registra), zatiaľ čo odporkyňa ako fyzická osoba, ktorá vstupovala do zmluvného vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa za účelom zriadenia si bežného bankového účtu a zabezpečenie bežných bankových služieb, nie. Z formy a povahy zmluvy je navyše zrejmé, že záväzkový vzťah bol založený typovou (štandardizovanou, individuálne nedojednanou) zmluvou v zmysle § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu vzniku záväzkového vzťahu. Na základe uvedeného preto súd posudzoval nárok uplatnený v tomto konaní za použitia právnych noriem prijatých za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom.

Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na navrhovateľa postúpená bankou. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporkyni na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporkyne z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí.

Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa/žalobcu.

Ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

V konaní bolo preukázané, že dňa 27.09.2013 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a postupníkom - navrhovateľom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporkyňi. Navrhovateľ však nepreukázal, že postupca vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporkyňu na splnenie peňažného záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 7 (pozn. súdu: neskôr ods. 8) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

V prípade, že by aj všeobecné podmienky banky obsahovali úpravu ohľadom postúpenia pohľadávky odchylnú od zákona v neprospech spotrebiteľa, súd by následne vyhodnotil tieto ustanovenia ako neprijateľné podmienky a teda neplatné.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Súd návrh v celom rozsahu zamietol, a preto bola v spore úspešným účastníkom odporkyňa, keďže si však náhradu trov konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.), súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a náhradu trov konania odporkyňi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.